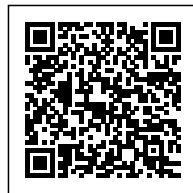

XUẤT GIA LÀ CHUYỆN CỦA BẠC ĐẠI TRƯỞNG PHU

“Đại trưởng phu là kẻ có tinh thần kiên nhẫn không thối lui, khắc phục hết mọi gian khổ.”

Tác giả: **HT.Thích Đồng Bổn**

"Đại trượng phu là kẻ có tinh thần kiên nhẫn không thối lui, khắc phục hết mọi gian khổ."

Ở đời, **xuất gia** là chuyện hết sức hy hữu, cũng là chuyện con người khó thấu đáo. Vì sao xuất gia thì nhất định phải chịu khổ? Bởi vì xuất gia thì không còn làm chuyện nam nữ luyện ái, không được khiêu vũ, và cũng không được ăn uống chơi bời nhậu nhẹt.

Phàm nếu muốn trở thành bậc xuất chúng anh tài thì phải nhẫn chịu những điều người khác không thể nhẫn chịu được, phải chấp nhận nỗi khổ mà người khác không thể nhận nổi. Chỉ có tu luyện như vậy mới thành thân kim cương bất hoại. Cho nên nói:

*"Bất kinh nhất phiên hàn triệt cốt,
Chấm đắc mai hoa phổ tử hương?"*

Nghĩa là:

*"Không qua một lần lạnh thấu xương,
Sao đặng hoa mai nở ngát hương?"*

Người xuất gia tâm cần chuẩn bị: Xuất gia là vì muốn liễu sinh thoát tử; muốn vĩnh viễn không

còn thọ nỗi khổ của sinh tử luân hồi. Dù đối diện với đủ thứ khổ ải vẫn không lo sợ, càng khổ càng tốt. Khi đụng đến đau khổ chớ đầu hàng, cải biến ý hướng ban đầu, tìm cách trở đầu thổi chuyển. Mình cần phải có tinh thần kiên nhẫn, bất thối, phải khắc phục mọi khổ sở gian nan, đó mới là bậc đại trượng phu.

Cho nên xuất gia không phải là chuyện mà mọi người ai cũng làm được, dù là tướng tá chưa chắc đã làm được. Do đó nói rằng: "*Xuất gia là chuyện của thần thánh*," không phải là chuyện của những thứ ruồi muỗi tép riêu. Có câu rằng: "*Thọ khổ tức liễu khổ, hưởng phước thì tiêu phước*." Nghĩa là: "*Chịu khổ mới hết khổ, hưởng phước là tiêu phước*."

Quý vị coi các vị cao tăng đại đức thời xưa đều do tu khổ hạnh mà giác ngộ. Không vị Tổ sư nào do sự hưởng thọ sung sướng mà khai ngộ cả. Quý vị lòng khắp bộ Đại Tạng Kinh cũng không tìm được vị nào cả.

Chúng ta cần phải có tâm nhẫn nại thì mới được lợi ích nơi pháp hỷ sung mãn. Phải có tâm khắc khổ thì mới đắc trí huệ giác ngộ. Không thể đi ngược lại với Phật-đạo. Mình phải luôn luôn nhiếp tâm chuyên ý dụng công, đem tâm niệm thu hồi trở lại, không có vọng tưởng vẩn vơ, đó chính là quản thúc "tâm như ngựa, ý như khí." Đừng để tâm mình chạy theo ngoại cảnh.

Khi xuất gia tu Đạo thì trước hết phải trừ khử lòng tham, phá bỏ sân hận, diệt đi si mê. Tận trừ sạch sẽ ba thứ độc đó thì trí huệ tự nhiên hiện tiền. Làm sao có thể quét sạch những thứ đó một cách triệt để? Tức là dùng Giới, Định, Huệ (tam vô lậu học) để làm công cụ.

Giới thì trị được tham, Định thì trị sân, huệ thì trị si. Cho nên người xuất gia gọi là "Sa-Môn." Sa-Môn dịch ra nghĩa là "Cần Túc," tức là "Cần tu Giới, Định, Huệ, tức diệt tham, sân, si." Tức là siêng năng giữ Giới, Định, Huệ, trừ diệt tham, sân, si. Nếu mọi người ai cũng hết tham sân si, thì thế giới sẽ hòa bình.

Giảng ngày 18 tháng 11 năm 1983

Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Phật

Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Pháp

Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Tăng

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát

Nam Mô Đại Thế Chí Bồ Tát

Nam Mô Hòa Thượng Tuyên Hóa Bồ Tát

KỆ HỒI HƯỚNG

Nguyện đem công đức này
Trang nghiêm Phật Tịnh Độ
Trên đền bốn ân nặng
Dưới cứu khổ tam đồ
Nếu có ai thấy nghe

Đều phát lòng Bồ Đề
Hết một báo thân này
Cùng sinh cõi Cực Lạc.

Tác giả: **Hòa thượng Thích Đồng Bản**